

излѣзли изъ умоветъ на опитни и добръ въспитани люде.

Тая идея може да се вземе за романтична; но тя е съвършено практична и която естествено произхожда отъ относителното положение на съпружитѣ. Да не забравяме, че мжжътъ, или естествено, или чрѣзъ въспитанието си, притежава по твърдъ и по обпиренъ умъ отъ жената; че мжжътъ е обикновенно по възрастенъ и умътъ му е, слѣдователно, по послѣдователенъ и по зрѣлъ; и че, най послѣ, рѣдко се намира мжжъ който да прѣминава веднага отъ положението на синъ въ положението на баща. Въ това растојание той опитва свободний животъ: оставенъ на себе си, той захваща да се запознава съ хората, съ нѣщата на работитѣ, разширява опитността си, и така той донася въ семейството единъ умъ по опитенъ отъ умътъ на младата дѣвойка, ако ще би да е надарена и съ най богатитѣ умствени дарби. Не сж ли важни тия причини, които не само насърдчаватъ, но и повѣлительно задължаватъ мжжътъ да намалява малко по малко растојанието което раздила неговитѣ идеи отъ идеитѣ на жена му, и да запълва пропастьта която обичайтъ е оставилъ да се установи мѣжду умственното образование на двата пола?

Когато мѣжду мжжътъ и жената сжществува едно много голѣмо растојание въ идеитѣ и образованието, произлизатъ доста важни неудобства. Мжжътъ ще бжде всякога обзетъ съ занятията си, идеитѣ си и плановетѣ си, а жената ще бжде подложена на нуждитѣ на семейството или забавлявана